

23. prosince

Mal 3,1-4.23-24

Toto praví Pán Bůh: „Hle, pošlu svého anděla, aby mi připravil cestu. Hned potom přijde do svého chrámu Panovník, jehož hledáte, a anděl smlouvy, po němž toužíte. Hle, přichází – praví Hospodin zástupů. Kdo však snese den jeho příchodu, kdo obstojí, až se objeví? Vždyť je jako oheň, kterým se taví, jako rostlina valchářů! Usadí se, aby tavil a třibil stříbro, očistí syny Leviho a vytříbí je jako zlato a stříbro a potom zase budou obětovat Hospodinu ve spravedlnosti. Zase bude Hospodinu příjemná oběť Judy a Jeruzaléma jako za dávných dnů, jako za minulých let. Hle, pošlu vám proroka Eliáše, dříve než přijde veliký a strašný Hospodinův den. **Obrátí srdce otců k synům a srdce synů k otcům, abych nemusel přijít a stihnout zemi kletbou!**“

Lk 1,57-66

Alžbětě se naplnil čas a přišla její hodina: narodil se jí syn. Když její sousedé a příbuzní uslyšeli, že jí Pán prokázal velikou milost, radovali se s ní. Osmého dne přišli obřezat dítě a chtěli mu dát po jeho otci jméno Zachariáš. Jeho matka na to řekla: „Ne, ale bude se jmenovat Jan!“ Namítli jí: „Tak se nikdo z tvého příbuzenstva nejmenuje.“ Posunky naznačovali jeho otci, jaké by mu chtěl dát jméno. On si vyžádal tabulku a napsal: „Jeho jméno je Jan.“ Všichni se tomu podivili. **Ined se mu uvolnila ústa i jazyk a on mluvil a chválil Boha.** Všech jejich sousedů se zmocnila bázeň a po celém judském pohoří se mluvilo o všech těch událostech. Všichni, kdo to uslyšeli, uvažovali o tom v srdci a ptali se: „Co asi z toho dítěte bude? Vždyť **ruka Páně byla s ním!**“

Obrátí srdce otců k synům a srdce synů k otcům, abych nemusel přijít a stihnout zemi kletbou!

Pokud věříme, že se víra předává jenom obsahově, bude jenom povrchní nebo ideologická. Bude postrádat kořeny. Předávání musí být tvořeno obsahem, hodnotami, hodnocením, návyky a jednáním...

Mladý člověk bez snů je předčasný stařec. Jak učinit, aby sny, které děti a mladí chovají, vedly k setkání s Ježíšem? Sny se v mladém člověku rozvíjí dobře, pokud jsou doprovázena pamětí a rozlišováním. Sny hledí k budoucnosti, paměť do minulosti a přítomnost se rozlišuje. Mladý člověk musí převzít paměť a zakořenit v ní svoje sny; rozlišovat v přítomnosti své sny, znamení doby. Sny sice táhnou vpřed, ale musí být silně zakořeněny v paměti a v osvojených dějinách. K rozlišování přítomnosti potřebujeme, aby mládež měla mistry rozlišování, a v rozlišování se již rýsuje budoucnost. Setkání mladých se starými je tedy klíčové, aby si osvojili paměť lidu a rozlišování přítomnosti. Je zapotřebí mistrů rozlišování, duchovních rádců. Tady je v souvislosti s předáváním víry mladým lidem důležitý apoštolát

takřikajíc od těla k tělu. Rozlišování v přítomnosti nelze konat bez dobrého zpovědníka, dobrého duchovního vůdce, který se věnuje až do omrzení tomu, že hodiny a hodiny naslouchá mladým...

papež František, promluva 1. 3. 2014

Existuje v naší rodině propojení generací, dialog mezi generacemi? Učíme se tento dialog podporovat: v předávání životní zkušenosti a moudrosti (paměti); v rozlišování přítomného a ve snech budoucího?

Drahé děti, pamatujte si, že obvyklé slovo, které používá ďábel, když vás chce přinutit ke zlu, zní: „Och, to nic není.“ *Don Bosco – MB VI,100*